

13. Белоконева Ю. В. Возможности великих і малих підприємств у створенні будівельного кластеру Донецької області / Ю. В. Белоконева, В. Н. Ращупкіна. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://www.rusnauka.com/11_EISN_2010/Economics/64058.doc.htm.
14. The Concept of clusters and cluster policies and their role for competitiveness and innovation: main statistical results and lessons learned. Europe INNOVA/PRO INNO Europe paper №9. — Luxembourg, 2008. — 84 p.

СТРОИТЕЛЬНАЯ ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ КАК ОБЪЕКТ ХОЗЯЙСТВЕННО-ПРАВОВОЙ ПОЛИТИКИ ГОСУДАРСТВА (ВВЕДЕНИЕ В ПРОБЛЕМАТИКУ)

Циленко В. А.

Исследованы вопросы хозяйственно-правового обеспечения строительной политики государства, общие препятствия в организации строительства и пути преодоления кризисных явлений.

Ключевые слова: строительная политика, строительство, строительная деятельность, строительные кластеры.

CONSTRUCTION ACTIVITY AS AN OBJECT OF ECONOMIC AND LEGAL POLICY STATE (START ISSUES)

Tsilenko V. A.

We study the issues of economic and legal support construction policy, common obstacles in the construction and the ways to overcome the crisis.

Key words: building policy, building, construction deyaelnost, building clusters.

УДК 342.95

МИТНИЙ РЕЖИМ: ОСНОВИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ

*М. Г. Шульга, кандидат юридичних наук, доцент, професор
Національний університет
«Юридична академія України імені Ярослава Мудрого»*

Розглянуто проблеми визначення митних режимів за новим Митним кодексом України.

Ключові слова: митне законодавство, митний режим, митне оформлення.

Постановка проблеми. Тривала робота з відновлення Митного кодексу України (МК України) завершилася його прийняттям 13 березня 2012 р. [1]. Необхідність заміни старого Митного кодексу (2002 р.) [2] не викликала сумнівів ні у вчених, ні у практиків. Для постійного вдосконалення регулятивної системи зовнішньоекономічних зв'язків у розвиток попереднього МК України необхідно було видати сотні нормативних актів і регулярних роз'яснень. Учасникам зовнішньоекономічної діяльності насилу доводилося в них орієнтуватися.

Така ситуація склалася у різних напрямках митної діяльності — митному контролі, митно-тарифному регулюванні, порядку переміщення товарів і транспортних засобів, визначенні митної вартості.

Одна з основних митних процедур, що визначає сукупність вимог та умов переміщення товарів і транспортних засобів через митний кордон України, а також статус товарів і транспортних засобів для митних цілей — митний режим, не стала винятком.

Митний режим — це одне з найбагатогранніших понять у митній справі. Його умови стосуються порядку оформлення товарів, стягнення митних платежів і надання пільг, встановлення меж прав фізичних і юридичних осіб з розпорядження товарами, що перебувають у їх володінні, і транспортними засобами, ввезеними на митну територію України, вивезеними з цієї території або переміщуваними транзитом та ін.

Учасники зовнішньоекономічної діяльності зобов'язані переміщувати товари через митний кордон, помістивши товар під один з митних режимів, передбачених МК України. Вони мають право вибору митного режиму. За їх заявою один митний режим може бути замінений на інший при дотриманні вимог щодо конкретного митного режиму. Товари можуть бути поміщені тільки під ті режими, які встановлені в МК України.

У зв'язку з наведеним і враховуючи, що принципово важливим аспектом митної справи завжди було і залишається адміністративно-правове регулювання митних режимів, є потреба в осмисленні теоретичних положень щодо митних режимів, визначених у новому МК України, та окресленні подальших напрямів удосконалення митного законодавства.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Митний режим та його складові певною мірою були предметом науково-теоретичних досліджень таких учених, як Б. Габрічідзе, О. Гребельник, В. Драганов, С. Ківалов, О. Козирін, В. Науменко, П. Пашко, К. Сандровський та ін.

Огляд наукових праць приводить до висновку про існування численних відображень у наукових публікаціях підходів. Така тенденція проглядається і в наукових, і в науково-практичних коментарях, до яких можна віднести коментарі до Митного кодексу України 2002 р. (другого за часів незалежності), де надано пояснення до розділів кодексу і прийнятим у його розвиток

підзаконним актам [3; 4]. Разом з тим слід відмітити, що після прийняття МК України 2012 р. таких праць поки що не з'явилося. Таким чином, питання митних режимів та принципів їх застосування залишаються малодослідженими та дискусійними в юридичній науці взагалі та митному праві зокрема і потребують подальшого ґрунтового наукового дослідження.

Формулювання цілей. Мета статті полягає в аналізі нормативно-правових актів та наукової літератури щодо визначення митного режиму і втілення напрацювань у новому МК України.

Виклад основного матеріалу. Під митним режимом у чинному МК України розуміється комплекс взаємопов'язаних правових норм, що відповідно до заявленої мети переміщення товарів через митний кордон України визначають митну процедуру щодо цих товарів, їх правовий статус, умови оподаткування і зумовлюють їх використання після митного оформлення (п. 25 ст. 4) [1]. МК України встановив, що: а) декларант має право обрати митний режим, у якій він бажає помістити товари; б) обраний митний режим може бути змінено на інший; в) поміщення товарів у митний режим здійснюється шляхом їх декларування та виконання митних формальностей, передбачених МК України.

Залежно від мети, строків ввезення або вивезення товарів, а також інших обставин установлюються правила використання митних режимів. Вони виявляються в певному поєднанні адміністративно-правових і фінансово-правових засобів регулювання, за допомогою яких регламентуються відносини, що виникають у зв'язку з переміщенням товарів і транспортних засобів через митний кордон. Вони містять певну сукупність вимог і умов, що визначають порядок оформлення, оподаткування, застосування обмежень (заборон) та пільг. Статус товарів і транспортних засобів у межах митного режиму залежить від мети їх переміщення через митний кордон і використання як на митній території України, так і за її межами. Митний режим визначає передусім правове становище товару, що перебуває під його дією. Статус товарів і транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон, включає права і обов'язки осіб, які беруть участь у ньому щодо переміщуваних предметів.

У МК України 2012 р. передбачено 14 митних режимів.

Митним режимом імпорту (випуску для вільного обігу) є такий режим, за яким ввезені іноземні товари після сплати всіх митних платежів та виконання усіх необхідних митних формальностей залишаються на митній території України для вільного обігу. До таких товарів, крім митного контролю, може застосовуватися державний санітарно-епідеміологічний, ветеринарно-санітарний, фітосанітарний, екологічний та радіологічний контроль. Такі товари набувають статусу українських товарів [1, ст. 74]. Підтверджує даний факт митна декларація, за якою ці товари випущено у вільний обіг. Особа, на

яку покладається дотримання вимог митного режиму, повинна: а) подати митному органу для оформлення всі необхідні документи; б) сплатити митні платежі; в) виконати заходи нетарифного регулювання.

Реімпорт — це митний режим, у якому українські товари, що були вивезені або оформлені для вивезення за межі митної території України, випускаються у вільний обіг на митній території України зі звільненням від сплати митних платежів та без застосування заходів нетарифного регулювання [1, ст. 77]. Цей режим може бути застосовано до товарів, що надходять на митну територію України, та до товарів, що зберігаються під митним контролем або поміщені в інший митний режим. Наприклад, товари: а) були вивезені за межі митної території України у митному режимі тимчасового вивезення та повертаються до завершення строку дії цього режиму; б) були вивезені за межі митної території України у митному режимі переробки за межами митної території та повертаються до завершення строку дії цього режиму; в) були поміщені у митний режим експорту і повертаються у зв'язку з невиконанням (незалежним виконанням) умов зовнішньоекономічного договору в строк, що не перевищує шести місяців з дати вивезення. Застосування режиму обмежується вимогами повернення товару в такому самому стані, у якому товар вивозився (крім природних змін його якісних та/або кількісних характеристик за нормальних умов транспортування, зберігання та використання); можливістю забезпечення ідентифікації (ця вимога не застосовується до товарів, що не мають індивідуальних ознак); та в деяких випадках вимогами щодо особи, яка застосовує цей режим (п. 5 ст. 79 МК України).

Українські товари, поміщені у митний режим реімпорту, зберігають статус українських товарів, іноземні товари набувають статусу українських товарів (реімпорт за умов, визначених у п. 3 ч. 2 ст. 78 МК України).

Митний режим експорту передбачає, що українські товари випускаються для вільного обігу за межами митної території України без зобов'язань щодо їх зворотного ввезення [1, ст. 82]. Цей режим застосовується до товарів: а) що призначені для вивезення з митної території України; б) вже вивезені та перебувають під митним контролем. При застосуванні цього режиму товари втрачають статус українських з моменту їх фактичного вивезення за межі митної території України; такі, що знаходяться за її межами, — з моменту поміщення у режим експорту [1, статті 83–84].

Митний режим реекспорту надає можливість вивозити за межі митної території України товари, які раніше були ввезені на митну територію України або на територію вільної митної зони, без сплати вивізного мита та без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності [1, ст. 85]. Цей режим застосовується до товарів, які на момент ввезення на митну територію України мали статус іноземних: а) після ввезення не були

поміщені в митний режим; б) були поміщені в митні режими тимчасового ввезення, переробки на митній території України, митного складу, вільної митної зони, безмитної торгівлі; в) помилково ввезені.

Умовами поміщення товарів у митний режим реекспорту є: збереження того самого стану, у якому товари ввозилися на митну територію України, крім природних змін їх якісних та/або кількісних характеристик за нормальних умов транспортування і зберігання [1, пп. 2–4 та п. 5-б ч.1 ст. 86]; вивозяться протягом шести місяців з дати поміщення у митний режим імпорту [1, п. 5-а ч. 1 ст. 86]; подання митному органу документів і відомостей про оформлення товарів, їх ідентифікацію та у випадках, встановлених законодавством, дозволів на проведення зовнішньоекономічної операції з реекспорту.

При митному режимі транзиту товари та/або транспортні засоби комерційного призначення переміщуються під митним контролем між двома митними органами України або в межах зони діяльності одного митного органу [1, ст. 90]. Транзит товарів може бути прохідним, внутрішнім або каботажем (залежно від розташування пунктів пропуску на митній території України). Митний режим транзиту застосовується до товарів, транспортних засобів комерційного призначення, які безпосередньо ввозяться на митну територію України або перебувають на території України незалежно від їх митного статусу (крім заборонених законодавством для ввезення та транзиту).

Встановлено такі вимоги для переміщення товарів та транспортних засобів комерційного призначення у режимі транзиту: а) надання митному органу для здійснення оформлення відповідних документів; б) надання фінансових гарантій щодо забезпечення виконання зобов'язань зі сплати митних платежів (у встановлених випадках); в) забезпечення ідентифікації; г) невикористання з жодною іншою метою, крім транзиту; д) перебування в незмінному стані, крім природних змін їх якісних та/або кількісних характеристик за умов транспортування і зберігання; е) додержання встановлених строків транзитних перевезень [1, ст. 95]. МК України передбачає можливість поміщення товарів і транспортних засобів комерційного призначення, які знаходяться в режимі транзиту, в інший митний режим [1, п. 4 ст. 102].

Тимчасове ввезення і тимчасове вивезення у МК України 2012 р. — це два окремі режими.

У режимі тимчасового ввезення іноземні товари, транспортні засоби комерційного призначення ввозяться для конкретних цілей на митну територію України з умовним повним або частковим звільненням від оподаткування митними платежами та без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності [1, ст. 103].

До товарів та транспортних засобів комерційного призначення зазначений режим застосовується за умов: а) їх знаходження під митним контролем;

б) можливості ідентифікації; в) надання митному органу документів, що підтверджують мету їх тимчасового ввезення; г) надання зобов'язання про реекспорт у строки, встановлені митним органом (у випадках, передбачених законодавством; д) надання митному органу дозволу відповідного компетентного органу на тимчасове ввезення (у випадках, передбачених законодавством); е) сплати митних платежів (при ввезенні за умовним частковим звільненням від оподаткування митними платежами). Дотримання цих вимог забезпечується шляхом застосування міжнародних митних документів, що містять міжнародну гарантію сплати митних платежів, установлених законом на імпорт товарів; надання фінансових гарантій (за винятком, передбаченим у п. 3 ст. 110 МК України).

Строк тимчасового ввезення встановлюється у кожному конкретному випадку, але не повинен перевищувати трьох років (за письмовою заявою власника товарів або уповноваженої ним особи строк може бути продовжений митним органом). Іноземні товари, поміщені в цей режим, зберігають статус іноземних товарів. Він завершується реекспортом товарів і транспортних засобів комерційного призначення або шляхом поміщення їх в інший режим.

Відповідно до митного режиму тимчасового вивезення українські товари та транспортні засоби комерційного призначення вивозяться за межі митної території України з умовним повним звільненням від оподаткування митними платежами та без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності. Умовами поміщення в цей режим є: а) забезпечення ідентифікації; б) надання митному органу документів, необхідних для оформлення; в) надання зобов'язання про повернення у строки, визначені митним органом (у випадках, передбачених законодавством); г) надання дозволу відповідного компетентного органу на тимчасове вивезення (у випадках, передбачених законодавством).

Строк дії зазначеного режиму встановлюється митним органом у кожному конкретному випадку та не повинен перевищувати трьох років (у разі необхідності строк може бути продовжений). Митний статус товарів, поміщених у такий режим, зберігається. Він завершується шляхом реімпорту товарів, транспортних засобів комерційного призначення або поміщення їх в інший режим.

Митний режим митного складу передбачає зберігання іноземних або українських товарів під митним контролем із умовним повним звільненням від оподаткування митними платежами та без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності [1, ст. 121].

Умовами застосування цього режиму є: а) зберігання будь-яких товарів, крім заборонених (перелік — п. 1 ст. 122 МК України); б) подання митному органу необхідних документів для оформлення; в) декларування товарів, що

поміщуються у митний режим митного складу утримувачем митного складу; г) надання митному органу електронного повідомлення про фактичне розміщення товарів у митному складі утримувачем складу (протягом чотирьох годин). Строк зберігання товарів у режимі митного складу не може перевищувати 1095 днів, товарів призначених для експорту — один рік. При цьому іноземні товари зберігають статус іноземних товарів, українські товари втрачають статус українських з моменту відшкодування податку на додану вартість. Зазначений режим завершується шляхом поміщення товарів у інший митний режим або припиняється митним органом [1, п. 3 ст. 129].

Митний режим вільної митної зони передбачає: 1) ввезення іноземних товарів на територію вільної митної зони та вивезення з цієї території за межі митної території України із звільненням від оподаткування митними платежами та без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності; 2) ввезення українських товарів на територію вільної зони із оподаткуванням митними платежами та застосуванням заходів нетарифного регулювання [1, ст. 130]. Чинним законодавством передбачено, що вільні митні зони можуть мати статус комерційного, сервісного та промислового типу. Діяльність останніх регулюється окремими законами України для кожної такої зони.

Встановлено такі умови поміщення товарів у цей режим: а) поміщення українських товарів вважається експортом цих товарів (для цілей оподаткування); б) ввезення іноземних товарів допускається з умовним повним звільненням від оподаткування митними платежами; в) поміщення товарів та зміна митного режиму здійснюються митним органом, у зоні діяльності якого знаходиться така зона; г) спеціальні вимоги до транспортних або комерційних документів (для вільних митних зон комерційного типу — п. 4 ст. 132 МК України).

Строки перебування товарів у митному режимі вільної митної зони обмежуються часом її функціонування. Цей митний режим завершується шляхом реекспорту товарів або їх поміщення в інший митний режим.

У митному режимі безмитної торгівлі товари знаходяться та реалізуються для вивезення за межі митної території України [1, ст. 140]. Вони не призначені для вільного обігу на митній території України, знаходяться під митним контролем у пунктах пропуску через державний кордон, відкритих для міжнародного сполучення, та на повітряних і водних транспортних засобах комерційного призначення, що виконують міжнародні рейси, з умовним звільненням від оподаткування митними платежами, встановленими на імпорт та експорт таких товарів, та без застосування зовнішньоекономічної діяльності. До них не застосовуються контрольні заходи, яким можуть підлягати інші товари при переміщенні через митний кордон (ч. 1 ст. 319 МК України).

Умовами застосування цього режиму є: а) поміщення будь-яких товарів (іноземних та українських), крім заборонених до ввезення, вивезення і транзиту; б) заборона поміщення гуманітарної допомоги та живих тварин; в) умовне звільнення від оподаткування митними платежами іноземних товарів; г) поміщення українських товарів вважається експортом; д) зміна режиму здійснюється митним органом, у зоні діяльності якого розташовано магазин безмитної торгівлі; е) перебування товарів обмежується строками їх придатності для споживання та використання; ж) товари постачаються під митним контролем та митними оформленням. Іноземні товари, поміщені в цей режим, зберігають статус іноземних, українські — отримують статус іноземних товарів.

Такий режим завершується реекспортом товарів, поміщенням їх в інший митний режим або припиняється митними органами за умов, передбачених у п. 4 ст. 146 МК України.

Митний режим переробки на митній території передбачає переробку іноземних товарів без застосування до них заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності [1, ст. 147].

Умовами застосування цього режиму є: а) письмовий дозвіл митного органу після надання відповідних документів; б) умовне повне звільнення від оподаткування; в) застосування заходів гарантування додержання режиму (у випадках, визначених Кабінетом Міністрів України); г) заборона використання українських товарів (крім палива та енергії), на які встановлено вивізні мито; д) обмеження та заборона на ввезення окремих товарів для переробки (встановлюється законом); е) контроль з боку митних органів за обов'язковим обсягом виходу продуктів переробки; ж) додержання порядку оформлення продуктів переробки залишків та відходів. За обґрунтованої необхідності Кабінет Міністрів України має право визначати додаткові обмеження.

Зазначений режим завершується реекспортом продуктів переробки або поміщенням їх в інший митний режим.

Митний режим переробки за межами митної території України передбачає переробку українських товарів без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності.

Умовами застосування цього режиму є: а) письмовий дозвіл митних органів на поміщення товарів у режим (за умови надання всіх документів); б) перебування товарів протягом усього строку переробки під митним контролем; в) сплата вивізного мита (у передбачених випадках); г) додержання вимог, встановлених щодо обсягу продуктів переробки та залишків переробки (встановлюється Кабінетом Міністрів України); д) забезпечення ідентифікації товарів.

З моменту вивезення за межі митної території України українські товари отримують статус іноземних. Митний режим переробки за межами митної

території України завершується шляхом імпорту продуктів переробки, реімпортом та поміщенням в інші режими.

Митний режим знищення або руйнування передбачає, що іноземні товари знищуються або приводяться у стан, який виключає можливість їх використання, з умовним повним звільненням від оподаткування, установленого на імпорт цих товарів без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності [1, ст. 175].

Умовами застосування цього режиму є: а) допускається з письмового дозволу митного органу за заявою власника; б) укладення договору на знищення (руйнування) з відповідним підприємством; в) отримання дозволу від державних органів, до повноважень яких належить контроль за переміщенням таких товарів; г) особлива процедура знищення або руйнування окремих категорій товарів (ст. 177 МК України); д) витрати за знищення чи руйнування несе власник або уповноважена ним особа; е) відходи, які мають господарську цінність, підлягають поміщенню у відповідний митний режим як іноземні товари.

Митний режим завершується після виконання операцій із знищення або руйнування та декларування залишків.

Митний режим відмови на користь держави передбачає відмову власника від іноземних товарів на користь держави без будь-яких умов на свою користь [1, ст. 183].

Умовами застосування цього режиму є: а) отримання дозволу митного органу за заявою власника; б) звільнення від оподаткування; в) незастосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності.

Митний режим відмови на користь держави завершується розміщенням товарів на складі митного органу.

На підставі наведеного можна констатувати, що характерною ознакою для всіх митних режимів є залежність застосування конкретного режиму від мети переміщення товару. Саме мета переміщення товарів визначає й особливі ознаки митного режиму. Разом з тим це не єдина ознака митного режиму. Його можна визначити як правовий режим, що виражається в певному сполученні адміністративно-правових і фінансово-правових засобів регулювання, встановлених митним законодавством з метою регламентування відносин, що виникають у зв'язку з переміщенням товарів і транспортних засобів через митний кордон між митним органом та особою, що їх переміщує [5, с. 366–367]. Д. Бахрах свого часу зазначав, що в основі виокремлення митних режимів лежить низка так званих режимоутворюючих ознак: походження товару; напрям переміщення товару; сплата мит та інших податків, а також надання податкових пільг; поміщення під митний режим безпосередньо в силу закону або лише з дозволу митного органу; строк перебування това-

ру під митним режимом; статус товару після завершення митного оформлення [6, с. 219].

Цікавим уявляється розкриття змісту митного режиму, запропоноване О. Козиріним. На його думку, митний режим має свою внутрішню структуру, яка розкриває його зміст і являє собою умови, вимоги та обмеження даного митного режиму [7, с. 15]. Якщо розглядати зміст кожного конкретного митного режиму через внутрішню структуру, то безумовно існують умови його застосування, які спричиняють можливість поміщення під нього товарів і транспортних засобів. Багато з розглянутих вище режимів мають прямі чи непрямі заборони і обмеження на здійснення з товарами або транспортними засобами комерційного призначення певних дій (наприклад, поміщення під інший митний режим). Усі режими містять певні вимоги — дії, зі здійсненням яких пов'язана можливість завершення митного режиму. Кожний митний режим у МК України 2012 р. має свою внутрішню структуру. Особа, що переміщує товари і транспортні засоби комерційного призначення через митний кордон України, має право обрати будь-який з передбачених митних режимів або змінити його на інший незалежно від характеру, кількості, вартості, країни походження товарів і транспортних засобів, якщо інше не передбачено в МК, і обраний режим зафіксувати при оформленні митної декларації. Питання полягає лише у тому, наскільки досконало побудовано внутрішню структуру митного режиму. Безумовно, юридична техніка оформлення вдосконалюється з кожним новим митним кодексом. Разом з тим результати застосування МК України 2012 р. свідчать про те, що залишаються значні недоліки. В результаті з'явилися зміни вже на першому році його дії, особливо ці зміни та уточнення оподаткування операцій під час переміщення товарів через митний кордон України залежно від обраного митного режиму [8]. У зв'язку з тим, що змістовна частина митних режимів має різний ступінь розкриття, підзаконні акти зараз по-різному деталізовано.

Оскільки митний режим має складну правову природу і об'єднує в собі елементи адміністративно-правового та фінансово-правового регулювання, було б нелогічним з боку законодавця вибудовувати єдину схему викладення змісту митних режимів. Але невиправданою є відсутність окремих аспектів їх застосування. Цілком доречно було б закріпити права посадовців митних органів діяти на основі дискретних повноважень. А поки що митні режими чекають на прийняття своїх положень і продовжують перебувати в супроводі різних несистематизованих правових актів. Це не сприяє зміцненню законності в митній справі і негативно позначається на розвитку зовнішньоекономічних зв'язків.

Висновки. Визначення митних режимів на рівні МК 2012 р. отримало подальше вдосконалення. Кодифікація в основному відповідає міжнародно-правовій доктрині регламентування митних режимів. Водночас стабільності

у вирішенні цього питання не вбачається. Автори нового Митного кодексу України не змогли істотно переробити статті, що потребують цього. Дана обставина з часом викличе потік чергових коментарів і методичних рекомендацій, і знову порушиться питання про підготовку до прийняття нових виправлень до МК України.

ЛІТЕРАТУРА

1. Митний кодекс України від 13 березня 2012 р. // Офіц. вісн. України. — 2012. — № 32. — Ст. 1175.
2. Митний кодекс України від 11 липня 2002 р. // Відом. Верхов. Ради України. — 2002. — № 38–39. — Ст. 288.
3. Коментар до Митного кодексу України / за ред. П. В. Пашка, М. М. Каленського. — К. : Юстініан, 2004. — 736 с.
4. Митний кодекс України : наук.-практ. коментар / А. Т. Комзюк, О. О. Погребний, Р. А. Калюжний та ін. — К. : Всеукр. асоц. видавців «Правова єдність», 2008. — 757 с.
5. Комментарий к Таможенному кодексу Российской Федерации / под ред. А. Н. Козырина. — М. : ТК Велби, Проспект, 2004. — 1056 с.
6. Бахрах Д. Н. Административное право : учебник для вузов / Д. Н. Бахрах. — М. : БЕК, 1996. — 242 с.
7. Козырин А. Н. Таможенные режимы / А. Н. Козырин. — М. : Статут, 2000. — 247 с.
8. Про внесення змін до Податкового та Митного кодексів України щодо узгодження їх окремих норм : Закон України від 7 червня 2012 р. // Офіц. вісн. України. — 2012. — № 51. — Ст. 2034.

ТАМОЖЕННИЙ РЕЖИМ: ОСНОВЫ ПРАВОВОГО РЕГУЛИРОВАНИЯ

Шульга М. Г.

Рассмотрены проблемы определения таможенных режимов в новом Таможенном кодексе Украины.

Ключевые слова: таможенное законодательство, таможенный режим, таможенное оформление.

CUSTOMS REGIME: PRINCIPLES OF LEGAL REGULATION

Shulga M. G.

The article is devoted to the problems of determining the customs regime in the new Customs Code of Ukraine.

Key words: Customs Law, the customs regime, customs clearance.